

gøres mere, der maa kunne findes Former, hvorved Tiden bliver nogenlunde ligeligt udnyttet for de forskellige Funktionærer. Den Fordring maa vi med Rette kunne stille, at før Administrationen forlanger flere Funktionærer, gør den sit yderste for saa vidt som muligt at faa Tiden udnyttet jævnt for de Funktionærer, der ere i Forvejen. Der er i Aar forlangt 43 Postbude flere til København. Det er rimeligvis nødvendigt, for Tabellen er jo fra 1909, og der er foregaaet adskillig Udvikling siden da, men det, jeg ønsker at sige og som Ordfører har faaet det Hverv at sige, er: Udnyt saa vidt som muligt den Styrke, I have, ligeligt, før der skal skaffes nyt Mandskab. Det kan have sine Vanskeligheder, det ved jeg, men vi maa heller ikke være Kinesere her i Landet og sige, at den Mand, der f. Eks. er Brevkassetømmer, maa ikke give sig af med andre Ting. Der er i det hele — jeg har i og for sig ingen Grund til at antage, at det særlig gælder Postfunktionærerne — en vis Tilbøjelighed til denne kinesiske Afsondring, til at sige: Det der er mit Arbejde, det andet vil jeg ikke have med at gøre. Jeg kunde tænke mig, at der er — jeg har hørt en Fugl synge om, at der er — noget lignende mellem f. Eks. Kassetømmere og Kontorbude. Kassetømmere ville ikke være Kontorbude, og Kontorbude ville ikke være Kassetømmere. Nu er Kassetømning efter alt, hvad jeg skønner, et ret anstrengende Arbejde, maaske det mest anstrengende; de køre jo omkring med disse ret store Ladninger i deres Tricycles. Men hvis det er for anstrengende at være Kassetømmer hele Dagen igennem, saa lad dem gøre Tjeneste indenfor Administrationen den halve Dag og saa skifte, saa ere vi fri for saadanne Ting som det, der hævdes i en Henvendelse fra Funktionærerne, at 3 Postbude have faaet Brok af at tømme Kasser. Jeg tror nu ikke, man faar Brok af at tømme Brevkasser. Det kan sikkert ske paa anden Maade, ved at springe galt af Cyklen f. Eks.

Dette Forhold beder jeg den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg skal saa tilføje, at den Bestræbelse, der er oppe f. Eks. mellem Postbudene i København for at skaffe bedre Arbejdsforhold, vistnok i sidste Instans bunder i Ønsket om at faa saa meget des tidligere fri om Aftenen, og det forekommer mig, at det er et meget rimeligt Krav, for lige saavel som jeg, idet jeg ogsaa appellerer til Tinget, siger til den højtærede Minister: Staa imod, naar

der er Tale om disse Bestræbelser, jeg har omtalt, lige saa fuldt og fast staar jeg paa, at der skal gøres, hvad gøres kan, for ikke at gøre Tjenesten mere besværlig end nødvendigt. Et af Samraadene har drejet sig om Muligheden af at afskaffe en af Postombæringerne i København. Det er muligt, det er Vejen, det beder jeg den højtærede Indenrigsminister overveje, men det er ogsaa muligt, at Vejen er den at trække den sidste Ombæring en Time længere frem, saa Funktionærerne faa den Time tidligere fri om Aftenen. Hvis vi ad en eller anden Vej, enten ved at slaa to Ombæring sammen — den højtærede Minister maa afgøre, hvilke det skulde være — eller ved at trække den sidste Ombæring en Time længere frem, saa Funktionærerne faa en Time tidligere fri om Aftenen, kunne imødekomme Postbudenes Ønske paa dette Punkt, vil det være heldigt og godt, thi naar man møder til Tjeneste om Morgenens Kl. 5, ikke bliver færdig før sent om Aftenen og kun har disse 4—5 Ophold paa 1½—2 Timer ind imellem, er det i Virkeligheden en meget lang Arbejdsdag. Altsaa mine Udtalelser herom, som jeg nu skal slutte, resultere i: Lønningslovenes Bestemmelser ønske vi opretholde, indtil der foreligger tvungende Grund til at gaa bort fra dem, men de Urimeligheder, som findes indenfor Postvæsenet med Hensyn til Tjenestetidens Ordning, vil jeg bede den højtærede Indenrigsminister om at gøre sit til at faa fjernet, og det forekommer mig, at man let kan og bør imødekomme Postfunktionærernes Ønsker om at faa tidligere fri om Aftenen. Dette er altsaa en Sammentrækning af alt, hvad jeg i første Omgang ønsker at sige om denne Sag.

Jeg ser, at jeg har ikke faaet nævnt et enkelt Samraad, som falder ind derunder; nemlig et Samraad angaaende Postillonernes Ansættelse som Chauffører. Det drejer sig om Overgang fra det private Postholderi til elektrisk Drift, Automobil drift for Postvæsenet. Man har da ført Samraad om, i hvilken Udstrækning man kunde anvende de tidligere Postkuske til at gøre Chaufførtjeneste. Den højtærede Minister har oplyst, at det kom til at afhænge af deres Alder og forskellige andre Ting, og jeg har det Indtryk, at den højtærede Minister her rammer meget nær ved, hvad Udvalget finder rimeligt og rigtigt.

Saa har det paa det oprindelige Forslag været foreslaaet af Ministeren at give 22 Postpakmestre et personligt Tillæg, hvilket har været nærmere begrundet. Flertallet,